

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012336
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2117012336.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného M. H., nar. XX. U. XXXX v R., trvale bytom T. L., G. L. XXX/XXX, okr. Šaľa, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 15. júla 2021, č. k. 9T/88/2017-147, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. januára 2022 v Trnave, takt

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného M. H. zamieťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„dňa 21.03.2014 v presne nezistenom čase v R. osobne prevzal výzvu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T 52/2012 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č. k. 2T/52/2012 zo dňa 19.02.2014, právoplatným dňa 19.02.2014 v trvaní 14 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, s termínom nástupu najneskôr do 8 dní od prevzatia výzvy na nástup trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, a napriek tomu bez vážnych a opodstatnených dôvodov výzvu nerešpektoval a do výkonu trestu nenastúpil, pričom do výkonu trestu odňatia slobody bol na základe príkazu súdu dodaný príslušníkmi PZ až dňa 10.08.2016.“

2. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. júla 2021 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu obžaloba kladie za vinu, ktoré okresný súd prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

3. Za spáchanie trestného činu uvedeného v bode 1 okresný súd obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere (osem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd napadnutým rozsudkom zároveň obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 (tridsať) mesiacov.

4. Okresný súd napokon napadnutým rozsudkom zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 8. júna 2017, sp. zn. 3T/126/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 19. septembra 2017, sp. zn. 3To/83/2017, právoplatným dňa 19.

septembra 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

5. Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie a obžalovaný po porade s obhajcom uviedol, že si na podanie odvolania ponecháva lehotu.

6. Obžalovaný následne prostredníctvom obhajcu podal dňa 26. júla 2021 proti napadnutému rozsudku, a to proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 7. septembra 2021. V odôvodnení odvolania obžalovaný uvádza, že má zato, že okresný súd pri ukladaní súhrnného trestu postupoval nesprávne, nakoľko nezrušil aj trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III z 4. júna 2018, sp. zn. OT/137/2018. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že v prejednávanej veci okresný súd dňa 16. mája 2018 vydal trestný rozkaz, ktorý mu bol doručený až 2. marca 2021. Keďže skutok, za spáchanie ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 4. júna 2018, sp. zn. OT/137/2018 obžalovaný spáchal pred doručením trestného rozkazu v prejednávanej veci, t. j. pred 2. marcom 2021 obžalovaný zastáva názor, že okresný súd mal zrušiť nielen výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 8. júna 2017, sp. zn. 3T/126/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 19. septembra 2017, sp. zn. 3To/83/2017, právoplatným dňa 19. septembra 2017, ale aj výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 4. júna 2018, sp. zn. OT/137/2018.

7. Obžalovaný ďalej uviedol, že už vykonal tresty, ktoré mu boli uložené predchádzajúcimi rozhodnutiami, teda rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 8. júna 2017, sp. zn. 3T/126/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 19. septembra 2017, sp. zn. 3To/83/2017, právoplatným dňa 19. septembra 2017 ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 4. júna 2018, sp. zn. OT/137/2018, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 4. júna 2018, sp. zn. OT/137/2018 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov, ktorý sa javí byť trestom dostatočným za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť.

8. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov za súčasného zrušenia výrokov o treste, ktoré boli obžalovanému uložené rozhodnutiami označenými v bode 7.

9. Krajskému súdu bolo dňa 25. januára 2022 doručené doplnenie odvolania obžalovaného spísané jeho obhajcom, v ktorom obhajca uviedol, že pokiaľ sa krajský súd nestotožní s argumentáciou obsiahnutou v odôvodnení odvolania, potom obžalovaný navrhuje, aby mu bol uložený iný druh trestu, a to trest domáceho väzenia. K doplneniu odvolania obhajca pripojil písomný súhlas obžalovaného, ktorým obžalovaný dáva sľub, že sa bude v určenom čase zdržiavať v bydlí na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne všetku potrebnú súčinnosť, ďalej nájomnú zmluvu na byt preukazujúcu, že obžalovaný má zabezpečené bývanie ako aj pracovnú zmluvu preukazujúcu, že obžalovaný má stále zamestnanie.

10. Podľa § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (1) Ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

11. Podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku (1) Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

12. Podľa § 311 ods. 1 Trestného poriadku (1) V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

13. Podľa § 311 ods. 4 Trestného poriadku (4) Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

14. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých

výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

15. Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

16. Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba preskúmal správnosť výroku napadnutého rozsudku ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a je potrebné ho zamietnuť.

17. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v prejednávanej veci okresný súd o obžalobe rozhodol trestným rozkazom dňa 16. mája 2018, ktorým uznal obžalovaného vinným podľa obžaloby, pričom trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 2. marca 2021. Obžalovaný proti trestnému rozkazu podal odpor, ktorý bol okresnému súdu doručený dňa 5. marca 2021.

18. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/126/2016 krajský súd zistil, že obžalovaný spáchal dňa 10. augusta 2016 prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom o obžalobe podanej na obžalovaného Okresný súd Bratislava IV rozhodol dňa 5. decembra 2016 najskôr trestným rozkazom, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 2. mája 2017, pričom proti trestnému rozkazu podal odpor prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV. Okresný súd Bratislava IV preto o obžalobe rozhodol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. júna 2017 rozsudkom sp. zn. 3T/126/2016, ktorým obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 3 (tri) roky a zároveň trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

19. Proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 8. júna 2017, sp. zn. 3T/126/2016 podal odvolanie prokurátor, pričom Krajský súd v Bratislave na podklade odvolania prokurátora rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 8. júna 2017, sp. zn. 3T/126/2016 zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám obžalovanému rozsudkom z 19. septembra 2017, sp. zn. 3To/83/2017 podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace nepodmienečne so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

20. Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III z 4. júna 2018, sp. zn. 0T/137/2018, právoplatného dňa 4. júna 2018, ktorý krajský súd oboznámil na verejnom zasadnutí vyplynulo, že obžalovaný bol týmto trestným rozkazom uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom skutok spáchal dňa 1. júna 2018.

21. Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona (1) Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

22. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

23. Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. októbra 2018, Tpj 31/2018 časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona moment vyhlásenia súdom prvého stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatel'a; taký účinok má podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku aj doručenie trestného rozkazu obvinenému. Na uvedený účinok

nemá vplyv, ak je rozsudok súdu prvého stupňa zrušený súdom vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku alebo ak dôjde k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona na základe podaného odporu (§ 355 ods. 10 Trestného poriadku), pokiaľ v ďalšom priebehu trestného konania dôjde k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/126/2016 bol obžalovanému doručený dňa 2. mája 2017 a obžalovaný bol v trestnej veci Okresného súdu Bratislava IV vedenej pod sp. zn. 3T/126/2016 napokon uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 8. júna 2017, sp. zn. 3T/126/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 19. septembra 2017, sp. zn. 3To/83/2017, právoplatným dňa 19. septembra 2017 je zrejmé, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 4. júna 2018, sp. zn. 0T/137/2018, právoplatným dňa 4. júna 2018 /pozn. skutok spáchaný dňa 1. júna 2018/ bol spáchaný ako recidíva vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 3T/126/2016. Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ okresný súd napadnutým rozsudkom nezrušil aj výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 4. júna 2018, sp. zn. 0T/137/2018, právoplatným dňa 4. júna 2018, rozhodol správne.

25. Okresný súd napadnutým rozsudkom správne aplikoval ustanovenia § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona /obžalovaný sa priznával a zároveň úprimne oľutoval celú zbierajúcu sa trestnú činnosť, obžalovaný spáchal viac trestných činov a zároveň už bol za trestný čin odsúdený/ a pri prevahe priťažujúcich okolností upravil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby z 0 na 8 (osem) mesiacov, / $24 : 3 = 8$, $0 + 8 = 8$ /, teda správne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd napokon správne do výroku o treste uviedol aj ustanovenie § 41 ods. 1 Trestného zákona, ktorý upravuje ukladanie trestu za viac spáchaných trestných činov a tiež ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona, keďže obžalovanému ukladal súhrnný trest. Vo vzťahu ku konkrétnej výmere trestu odňatia slobody krajský súd poznamenáva, že okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, pričom takto uložený trest je podľa názoru krajského súdu trestom zákonným a súčasne s prihliadnutím na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol doposiaľ pätnásťkrát súdne trestaný, v odpise registra trestov má šestnásť záznamov /pozn. v jednom prípade bola jeho trestná vec riešená podmieneným zastavením trestného stíhania/, skôr trestom miernym. Krajský súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd rozviedol svoje úvahy pri ukladaní trestu obžalovanému.

26. Keďže okresný súd napadnutým rozsudkom ukladal obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 8. júna 2017, sp. zn. 3T/126/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 19. septembra 2017, sp. zn. 3To/83/2017, právoplatným dňa 19. septembra 2017, bolo jeho povinnosťou podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušiť výrok o treste, ktorý bol obžalovanému označenými rozhodnutiami uložený, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok o treste nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

27. Pokiaľ okresný súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 30 (tridsať) mesiacov, rozhodol v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona, ktorý okresný súd zaväzoval taký trest obžalovanému uložiť, pretože tento bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 8. júna 2017, sp. zn. 3T/126/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 19. septembra 2017, sp. zn. 3To/83/2017, právoplatným dňa 19. septembra 2017.

28. K návrhu obžalovaného na uloženie trestu domáceho väzenia krajský súd poznamenáva, že takýto trest obžalovanému s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona nie je možné uložiť, pretože súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, pričom v trestnej veci Okresného súdu Bratislava IV vedenej pod sp. zn. 3T/126/2016 bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z čoho potom vyplýva, že okresný súd musel obžalovanému napadnutým rozsudkom uložiť tiež nepodmienečný trest odňatia slobody. Odhliadnuc od obmedzenia podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona krajský súd uvádza, že trest domáceho väzenia by v prípade obžalovaného vzhľadom na jeho trestnú minulosť nebol trestom, ktorý by spĺňal účel trestu vyjadrený v ustanovení § 34 Trestného zákona.

29. Keďže krajský súd nezistil žiaden dôvod na zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

30. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0. (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.